

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce S., s. r. o., proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, ze dne 14. 12. 2004, čj. 3285/04/FŘ130, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 90/2005 – 35,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 90/2005 – 35, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 90/2005 - 35, odmítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 14. 12. 2004, čj. 3285/04/FŘ 130, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu ve Znojmě ze dne 12. 12. 2003, čj. 124424/03/346914/1444, jímž byla dodatečně vyměřena spotřební daň z piva za zdaňovací období duben 2000 ve výši 2194 Kč.

Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že ze správního spisu zjistil, že napadené rozhodnutí finančního ředitelství bylo stěžovateli doručeno dne 3. 1. 2005 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla podána podle otisku razítka podatelny krajského soudu dne 7. 3. 2005 v 11,50 hod. Zákonná dvouměsíční lhůta k podání žaloby uplynula v posuzovaném případě dnem 3. 3. 2005, proto soud dospěl k závěru, že byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

V kasační stížnosti podané proti usnesení krajského soudu v zákonné lhůtě z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. vyjádřil stěžovatel nesouhlas se závěry krajského soudu. Namítal, že ve skutečnosti předal předmětnou žalobu k poštovní přepravě dne 3. 3. 2005, tedy včas, jak o tom svědčí připojená kopie podacího lístku s vyznačením data podání a váhy zásilky 1,726 kg. V tento den totiž dle jeho tvrzení podal žalobu proti 67 rozhodnutím finančního ředitelství, jejichž kopie k žalobě přiložil. Jednu žalobu volil z toho důvodu, že rozhodnutí, proti nimž směřovala, byla obsahově shodná. Krajský soud však usnesením ze dne 16. 3. 2005, čj. 30 Ca 56/2005 – 303, žalobu rozdělil na 67 samostatných žalob a vyčlenil je k samostatnému projednání. Originální obálka s otiskem razítka držitele poštovní licence tedy mohla být připojena pouze k jedné takto vyčleněné žalobě. Tím se podle názoru stěžovatele patrně stalo, že krajský soud považoval datum, kdy žalobu doručila Č. p., a. s., a které také vyznačila podatelna na předmětné žalobě, za datum osobního doručení žaloby. Je tedy zřejmé, že krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost v rozporu se zákonem. Proto se stěžovatel domáhal, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v rozsahu uplatněných námitek.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

V daném případě je nesporné, že napadené rozhodnutí finančního ředitelství bylo stěžovateli doručeno dne 3. 1. 2005. Stěžovatel mohl proto podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. podat žalobu proti tomuto správnímu rozhodnutí ve lhůtě do dvou měsíců, tj. nejpozději ve čtvrtek dne 3. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), a to tak, že ji v tento den předá osobně na podatelnu Krajského soudu v Brně nebo ji tomuto soudu zašle prostřednictvím držitele poštovní licence (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatel doložil podacím lístkem Č. p., s. p., že dne 3. 3. 2005 zaslal prostřednictvím podací pošty Praha 1 Krajskému soudu v Brně zásilku (čl. 41 spisu krajského soudu), která podle jeho tvrzení obsahovala žalobu proti 67 rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně včetně příloh. Mezi žalobou napadenými rozhodnutími mělo být i rozhodnutí ze dne 14. 12. 2004, čj. 3285/04/FŘ 130. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla krajským soudem vyčleněna k samostatnému projednání, a poté usnesením ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 90/2005 – 35, odmítnuta pro opožděnost. Vzhledem k tomu, že v soudním spisu není založena obálka, podle otisku razítka podatelny krajského soudu na prvním listu společného návrhu na přezkoumání daňových rozhodnutí není uveden čas, není vyplněn ani počet podání a příloh a krajský soud v dosavadním řízení nijak přesvědčivě neprokázal, že by stěžovatel nepodal žalobu k

poštovní přepravě k datu 3. 3. 2005, jak o tom svědčí otisk razítka podací pošty, nelze dojít k jinému závěru, než že podal žalobu proti napadenému správnímu rozhodnutí v zákonné lhůtě dvou měsíců, uvedené v ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. V případě pochybností o tom, zda bylo předmětné podání učiněno včas či nikoli, se soud musí přiklonit k tvrzení stěžovatele. Jiným postupem by stěžovateli bylo upřeno právo na přístup k soudu, které je chráněno čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu